

חכמת נשים

פרשות שלמלות התשוב"ד

פרש(י)ת הפלות

השבת אנו מתחילות בעזרת ה' את ספר שמות, חומש הכולל בתוכו הרבה עניינים חשובים שקרו עם עם ישראל במשך הדורות, גם השעבוד במצרים, והגאולה ומתן תורה ובניית המשכן.

בפרשתנו מסופר שבני ישראל "פרו וישרצו וירבו יעצמו במאוד מאוד" עם ישראל התרבו בצורה מופלאה ביותר למורת רוחם של המצריים, אשר חשבו וטיכסו עצה איך לגרום לעם ישראל להפחית את הילודה. והם החליטו לפתור את זה בכך שזרקו את הבנים ליאור, ובכך שהעבידו אותם בפרך, ובכך שנתנו לנשים עבודות קשות כדי שלא יוכלו להרות וללדת.

אך כל זה לא עזר, עם ישראל המשיכו בחכמה נפלאה לפרות ולרבות, אשה היתה יולדת ששה בנים בכוס אחת, והקב"ה שמר וגידל את אותם ילדים, מי בבית ומי בשדה, בניסים גלויים ומופלאים.

עמרם אביו של משה רבינו היה גדול הדור, אשתו היתה יוכבד, וכאשר ראה גזירת פרעה שגזר על כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וראה שכבר השליכו מעם ישראל אלפים, אמר לשוא מולידים בני"י ילדים, ואפי' את אשתו שהיתה בחודש השלישי עמד וגרשה שכל ישראל יראו וכן יעשו, וכן היה שהרבה גרשו את נשותיהן.

אמרה לו בתו מרים: אבא גזרתך קשה משל פרעה, שפרעה גזר רק על הזכרים ואתה גוזר על הנקבות, וכן פרעה ספק אם תתקיים גזרתו, אבל אתה צדיק ובודאי תתקיים גזרתך. ועוד, שפרעה גזר רק בעוה"ז ואתה גזרת גם לעוה"ב, היות שאלו שנהרגו יש להם חלק לעוה"ב ואתה גזרת גם לעוה"ב כי אם לא מולידים אין נשמות בעולם.

עמרם קיבל את דברי ביתו וחזר ונשא את יוכבד וכן עשו בני"י, ולכן כתוב: "וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי".

וכיום יש שבקושי מביאים ילד אחד או שנים ויש ח"ו מפילות את בניהם ולא יודעות שזה איסור גמור.

ואספר לכם מעשה מזעזע שסיפר הרה"ג המקובל רבי דוד דניאל הכהן שליט"א, על השכנים שלו מעיר ב"ב, אדון בנימין כהן ורעיתו ז"ל, זוג שחזרו בתשובה שלימה והיו להם ארבעה ילדים, וביתם היה מתנהל אך ורק בדרך ישראל סבא. פעם כשאשה היתה חולה בעיניים נכנסה להריון ואמרו לה הרופאים שזה לא טוב בשביל עיניה היות ואם תמשיך בהריון זה, יכולה להתעוור ולכן עליה לעשות הפלה.

היא לא ידעה שצריך לשאול רב ובתמימותה עשתה הפלה, אח"כ סיפרה זאת לשכנים והסבירו לה את חומר האיסור הלכה לרב וואזנר

המשך בעמוד הבא

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבי בנידו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נדר שלום" תב"ץ

גליון מס' 262

אשרת
חיל
מי ימצא
ורחוק
מפנינים
מנרה

זצוק"ל וסיפרה לו והוא הורה לה שלא תחשוש מהריון ולא תשים לב לדברי הרופאים וכן עשתה, ואחרי שנה נולד להם בן.

לאחר זמן נסעו עם כל בניהם לבקר את ההורים ובדרך ב"מ קרתה תאונה מחרידה וכולם נהרגו חוץ מן הילד הנולד שעף דרך החלון וחי, היתה לויה עצומה והרב וואזנר השתתף והספיד ואמר **כמה דבר גדול הוא לא להמנע מהריון כי אם היתה האשה הזו נמנעת לא היה נשאר מהם זכר**. כיון שהסבים היו חילונים, מסרו את הילד למשפחה חילונית שתגדל אותו כמה שניסו להשפיע עליהם שיתנו אותו לגדלו לתורה לא רצו. והנה יום אחד באה הסבתא ומסרה אותו לאדמו"ר מנדבורנא לגדלו, וכאשר שאלו אותה מה הענין? אמרה: **שבנה בא בחלום ורצה להכות אותה אם לא תמסור את הילד לחינוך של תורה ומצוות**.

אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וידוע שיש אוצר למעלה מלא נשמות שהן צריכות לרדת לזה העולם, ורק אז יבא משיח. א"כ מי שרוצה לקרב את הגאולה לא ימוש מלהביא ילדים לעולם.

ויש אנשים החושבים לא להביא ילדים כדי למנוע מעצמם צרות ויסורים, נשיב להם, אם הקב"ה רוצה להביא על האדם צרות יש הרבה דרכים למקום, וא"כ לא ירויח כלום.

ומעשה מופלא שקרה בשנת תשל"ז

שסיפר הרב לוינשטיין בספרו 'ומתוק האור': **כאשר רצתה הממשלה לחוקק חוק המתיר הפלות**. מי שכהן כשר המשפטים באותם ימים, שמואל תמיר, היה מראשי התומכים בחוק זה, אשר הוא כמובן מנוגד לדעת תורה, ולכן, כחלק מן המאבק של הח"כים החרדים בחוק, הוחלט לשגר משלחת אל השר ולנסות לשכנע אותו לשנות את דעתו.

בין חברי המשלחת היו רבי מיכל שטרן, רבה של עזרת תורה, ורבי רפאל לוין, בנו של הצדיק רבי אריה לוין זצ"ל. מאחר שהרבנים ידעו כי רבי אריה לוין היה אהוב מאוד בקרב חוגי הלח"י והאצ"ל, אשר שר המשפטים נמנה עליהם, הם קוו שהמנותו של בנו על חברי המשלחת תדבר אל לבו של השר.

יומים לפני הפגישה המיועדת, התקשר רבי רפאל לוין אל כל חברי המשלחת ושח להם: **"דעו, כי פגישה זו היא פגישה גורלית מאד! לקחנו על עצמנו משימה כבדה מאד, ומי יודע אם נצליח לעמוד בה? אנחנו חייבים לקרוע את השמים בתפלות! אנו מוכרחים לעשות מאמצים כבירים בתפלה משום שאין לנו שום סיכוי... וכי מדוע שיקשיבו לנו?"**

ואכן, תפלות רבות השקיעו למען מטרה זו, ובהגיע השעה המיועדת צעדו חברי המשלחת כשתפילה על שפתותיהם, אל ביתו של שר המשפטים.

בתחלתה של הפגישה התבקש כל אחד להציג את עצמו, כשאמר רבי רפאל את שמו, ואת שם אביו, נהרו פניו של שמואל תמיר, והוא אמר: **"הו, רבי אריה הוא הרי הרב שלנו!"**, וכיבד רבי רפאל להציג את בקשתם לפניו.

רבי רפאל בקש לספר לו ספור קטן שארע עם אביו: באחד הימים נקשו על דלת ביתו שני בני זוג אשר חזותם החיצונית העידה עליהם שאינם שומרי תורה ומצוות. משנכנסו פנימה שטחו לפניו את שאלתם: **זה לא מכבר הרתה האשה, ובעלה, אשר החליט כי למודי הרפואה שלו אינם עולים בקנה אחד עם הולדת ילדים, מבקש שהיא תפיל את**

אשר
היל
מי ימצא
וד חוק
מפנינים
מסרה

הכפלת ניסים

עוברה. האשה מתנגדת לך בכל תוקף, ומאחר שנתגלעו ביניהם חלוקי דעות אלה, הם החליטו לגשת לרבי אריה לוי, כדי שיכריע בנדון.

ישב רבי אריה שעה ארוכה עם בני הזוג ותאר להם את גדל המעלה בהבאת ילד יהודי לעולם. והוסיף לדבר על לבם כשהוא פורט על נימים רגישים ומתאר עד כמה יועיל להם בן זה לעת זקנתם...

דבריו היוצאים מן הלב נכנסו ללב הבעל, והוא החליט לקבל את דעת הרב ולהמנע מהפלה.

רבי רפאל לוי הרים את עינו אל שר המשפטים, שמואל תמיר, ואמר: המשכו של הספור היה, כי כעבר חדשים אחדים נולד לבני הזוג בן, ושמו בישראל נקרא: שמואל תמיר...

שר המשפטים נדהם, הוא מהר להתקשר לאמו ושאל אותה: "האם כך אכן התרחשו הדברים?" מעבר לקו ענתה לו אמו בהתנצלות: "אכן כן, עליך להבין אותנו, הזמנים אז היו אחרים... קשים מאד..."

הוא נתק את השיחה ובפנותו אל חברי המשלחת אמר: "אל דאגה, כל עוד אני הוא שר המשפטים - חוק זה לא יעבור בכנסת!"

כאשר יצאו הרבנים המרוצים החוצה, שאל רבי מיכל שטרן את רבי רפאל לוי: "הרי הספור הזה ידוע היה לך גם לפני שלשה ימים. כבר אז ידעת שיש בידך את הקלף המנצח. ואם כן, למה צלצלת אלי ובקשת שאתפלל? למה סבור היית שהמצב הוא קשה וצריכים להתפלל?! הרי נשק יום הדין היה בידך!"

השיב לו הרב לוי: "סיפור פה, סיפור שם... אך לולי התפלות לא היתה לנו שום הצלחה! חושב אתה שהספור הצליח? לא ולא! דע לך, כי התפלה שלנו נצחה, ובלעדיה לא היה הספור מוצלח ככל שיהיה, משיג את מטרתו!"

נשים יקרות! צריכות אנו לדעת כי ההמשכיות של עם ישראל תלוי בכל אחת ואחת מאיתנו, ואסור לאבד שום נפש מישראל, ולכן נזהר אנו וגם נזהיר לנשים אחרות שאינן יודעות את חומרת הדבר, שלא להגיע ח"ו למצבים כאלו.

ויהי רצון שתראו נחת מכל ילדיכם ונזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו חרדי שרעבי דע"א

אשה אחת שהיתה מעוברת בחודש השישי להריונה, ולא הרגישה בתנועות העובר. באה האשה לפני רבינו כשהיא ממררת בבכי, וספרה לו שהלכה לכל מיני רופאים ועשו לה בדיקות, צילומים ועוד, והגיעו למסקנה כי העובר שבמעיה מת לייע.

לאחר שהראתה לרבינו את כל הממצאים של הרופאים, אמר לה רבינו: הרופאים לא יודעים מאומה, אל תדאגי כלל, כי העובר שבמעייך חי וקיים, ודברי הרופאים בטלים ומבוטלים. אם ברצונך לחוש בתנועות העובר, תלכי ותקני בשוק תפוחי עץ חמצמצים, תאכלי מהם ששה או שבעה תפוחים, ואז תראי שהעובר יזוז...

האשה מחתה את דמעותיה, ויצאה מעודדת ושמחה מבית רבינו, ובזריזות מיהרה לקיים את דבריו. ומיד כשסיימה לאכול את התפוחים, מיד חשה בתנועות רבות של העובר, ובשמחה רבה שבה לבית רבינו כשבפיה הודאה מרובה להי יתברך שכיוון אותה ללכת אל הצדיק.

כשבאה לפני רבינו אמרה לו שכעת התינוק משתולל ומתרוצץ, אמר לה רבינו: עד עתה העובר היה רדום והיה צריך לעבור כמה תיקונים, וכעת הוא התעורר על ידי אכילת התפוחים, וכעת הוא עושה תיקונים בעולמות העליונים וזו הסיבה להתרוצצותו בעולם הדכורא שזה הזכר, וגם התפוחים הם בסוד הדכורא.

האשה יצאה מבית רבינו בהתרגשות עצומה, וכשתמו ימי הריונה חבקה בן זכר, ובאה לפני רבינו לכבדו בסנדקאות, אך רבינו סירב כהרגלו, ואמר: כי מצות הסנדקאות, צריך אבי הבן לקיימה והיא מזבח כפרה, ואין לתת לאדם אחר

קציצות דגים מרוקאיות

המצרכים לקציצות:

- קילו דג נסיכת הנילוס טחון
- קילו דג טונה טחון
- 2 כפות פפריקה מתוקה בשמן
- 2 כפות מלח לא גדושות
- 4 כפות שמן
- 1 כף אבקת שום גרוש
- כף וחצי כמון
- חצי חבילת כוסברה ופטרוזיליה

המצרכים לקציצות:

- חצי בקבוק שמן
- כוס מיץ לימון וכף מלח
- 2 כפות פפריקה מתוקה
- חצי כף אבקת שום
- כף כמון
- 5 עגבניות לחתוך לרצועות ו-5 פלפלים (גמבה אדומה)
- חצי חבילת כוסברה ופטרוזיליה

אופן ההכנה:

מערבבים את המצרכים של הקציצות, ומגלגלים לכדורים בגודל חצי שקל. בסיר מניחים את כל המצרכים של הרוטב מוסיפים מים מרתיחים למשך 5 עד 10 דקות עד שרותח היטב ומעלה בועות. רק במצב זה של רתיחה זורקים את כדורי הקציצות אחד אחרי השני. לכסות את הסיר ולבשל על אש נמוכה למשך חצי שעה.